

Santa Margalida

TRIMESTRAL - ABRIL 1992 - P.V.P 200Pts.

NÚMERO 13

La Vila Celebra la IX Fira d'Abril

C/. Miguel Ordinas, s/n
Tel. 52 38 32 07450 Sta. Margalida

BAR ESTELRICH

Pl. Abaurador, 5 - Tel. 52 32 23

Ctra. Vieja de Buñola, 29
Tels. 75 68 35 - 36 - 37 - 38
07009 Palma de Mallorca

CARPINTERIA

HNOS. FERRER, C.B.

Escola, 8
Tel. 52 31 52
07450 Sta. Margarita

Optica Ca'n Picafort

- Lentes de contacto
- Gafas graduadas
- Gafas de sol
- Termómetros

Paseo Colón, 92 • Tel. 85 15 36
CA'N PICAFORT

**ESTAMOS CON
LA GENTE
LOS DIAS DE FIESTA,
Y TODOS LOS DEMAS.**

Hnos. OLIVER, c.b.

C.I.F. E-07.492440

CRISTALES Y ALUMINIOS

MAMPARAS BAÑO
PERSIANAS
BARANDILLAS
CELOSIAS

C/. Miquel Ordines, 37 07450 - SANTA MARGALIDA
Tel. Taller: 52 38 89 (Mallorca)
Tels. Part.: 50 53 42 - 52 38 24

Carpintería Mecánica

ESTELRICH Y HNOS. PERELLO

Miguel Ordinas, s/n. - Tel. 52 35 25 Sta. Margarita

Editorial

Revista Santa Margalida

Número 13
Abril 1992
(Trimestral)

Direcció i Administració:

Rafel Bordoy i Pomar

Redacció:

Antoni Màs
Antoni Ferrer
Joan Fornés
Joan Malondra
Joana Aina Fuster
Josep Gayà
Maria Fornés
Mateu Amorós

Col·laboren

Mateu Cladera
Joan Maimó

Fotografia:

Rafel Bordoy

Disseny:

Monogràfic

Fundador:

Nicolau Pons

Imprimeix:

Gràfiques Salas, S.A.
Palma

Dipòsit Legal: 495-1989

Adressa:

C/ Xaloc s/n
Santa Margalida

LA REDACCIÓ D'AQUESTA REVISTA VOL MANIFESTAR QUE SOLS EXPRESSEN LA SEVA OPINIÓ L'EDITORIAL I ELS ARTICLES SIGNATS PER LA REDACCIÓ. ELS ALTRES SÓN RESPONSABILITAT DELS AUTORS QUE EXERCITEN EL DRET DE LA LLIBERTAT D'EXPRESSIÓ MITJANÇANT LA REVISTA.

Una aspiració ben justa.

La Vila aquests darrers mesos ha anat una mica atrafagada: festes de Nadal, de Sant Antoni, de Sant Sebastià, concerts musicals, quintos, cent i pico de milions que no es sabia per on havien pres, carrers aixecats, festes de Carnaval; i la Fira d'Abril i la Setmana Santa que ja les tenim aquí. És bò que el poble tenguí activitat, sempre que aquesta activitat ens doni algún moment de repòs per poder pensar en altres coses que no fan tant de renou però que també tenen prou importància.

I pareix que tendria prou importància per a molta de gent el fet que el nostre municipi podés comptar amb un Institut a on els nostres jovenets podessin cursar els estudis de B.U.P. sense necessitat de desplaçar-se a pobles externs. Pareix que aquesta possibilitat existeix, sempre i quan els qui ho han de fer possible posin fil a l'agulla i no es dormin, ja que algunes coses s'han de fer quan és hora.

El potencial d'alumnes necessari existeix -es parla de 600 possibles alumnes entre Santa Margalida, Can Picafort i Son Serra, el desig de que aquest projecte es porti endavant també existeix, -que ho preguntin als pares dels al.lots en edat escolar- i creim que un

trast a on edificar-lo no seria mal de trobar, si existeix un vertader interès, per part de l'Ajuntament, ja sigui a la Vila a Can Picafort o la punta de Santa Eulàlia, perquè el que interessa és que es faci allà on sigui però dins del nostre municipi.

Sabem que hi ha coses que van bé i d'altres que no hi van tant, no volem criticar sols pel fet de criticar, el que intentam és amb la nostra modestíssima contribució que les coses millorin pel poble. Algunes coses de les que s'han fet a la Vila potser que siguin necessaries però o no s'utilitzen o s'utilitzen malament: tenim un poliesportiu que està tancat, un local pels vells que no sabem com està, una bona Casa de Cultura poc utilitzada, una Biblioteca poc dotada i alguna cosa més que podriem afegir a la llista.

Mirem idò d'aconseguir, i els responsables sabran com ho han de fer, que el nostre poble pugui tenir un institut que segurament seria ben rebut per tot el municipi per la seva conveniència i per la seva utilitat.

A la Vila Passen Coses...

En Voltacantons.

Així deixaren els "quintos" i les "quintes" el monument a la Beata.

Som ben conscient que tocant aquest tema no ens feim cap favor ni a nosaltres ni al poble de Santa Margalida, alguns trobaran lleig que ho critiquem, però honradament he de manifestar que ja seria ben hora que uns joves d'una edat propera als 18 anys, fossin capaços de divertir-se sense molestar a ningú i, sobretot, que fossin conscients de que deuen un respecte al seu poble i a les coses que representen al seu poble, que, no ho hauriem d'oblidar, és el poble de tots els margalidans. És hora idò de saber el que s'ha de respectar i de que hi ha qualcú que té l'obligació de fer-ho respectar.

La Banda i l'Escola de Música, compte entre les seves activitats duites a terme darrerament, un concert la diada de Santa Cecília, un concert de solistes, un sopar entre els socis que es va fer a l'Allqueria i en el trans curs del qual es donaren els títols corresponents als cursos aprovats, i un viatge a València per tal de participar a les festes de Sant Josep d'aquella ciutat. Però també aten a la formació musical dels seus membres i alumnes, un dels quals, Magdalena Colinge March va esser la guanyadora del concurs de grau al Conservatori de Palma, la qual cosa és motiu de satisfacció per part dels seus companys de la banda i pels seus professors i amics.

I les festes que no manquin

Els Reis, els foguerons i les beneides de Sant Antoni i Sant Sebastià, les festes de Carnaval, els concerts de la Banda de Música... són proves ben clares de l'activitat festiva del nostre poble.

Aquest cronista voldria donar l'enhorabona a gent com en Miquel Fonoll i als qui li ajuden a organitzar un fogueró, on encara es pot sentir cantar la ximbomba, com es feia abans i altres coses d'un temps que se'n va a correuita. La llangonissa de 9 metres que es va torrar al fogueró, a més de molt llarga era molt bona.

Abans de les festes de Carnaval, el Batle i la regidora de Cultura reuniren als representants de les associacions vileres: A.P.A., Club de futbol, Penyes Esportives, Associacions de La Tercera Edat, Moviment Escorta, etc. per tal d'organitzar les festes de Carnaval. La veritat és que d'una iniciativa tan encertada, esperàvem qualche cosa més que una torrada, una rua amb poca gent i un ball amb poca assistència de desfressats. La Banda de Música, va fer un bon paper i molta feina.

Els plens municipals

Hem assistit a alguns plens municipals i vos assegure que si algunes vegades no es fes pesat,

seria, fins i tot divertit. Tot és un seguit de puntualitzacions, aclariments que no aclareixen gaire, errors per culpa de la informàtica, transcripcions que no són conformes etc. a vegades semblen uns jocs florals sense gens ni mica de poesia. És ver que l'oposició no té altre recurs per fer

valer els seus arguments, però a vegades les petites questions de forma no deixen veure els temes de fons. Ara que per la gent que hi acudeix, ja n'hi ha com davall aigua.

I parlant de l'oposició, durant un ple en que es discutien els pressuposts, el batle va manifestar que una proposta del Grup Socallista no es sometria a votació, els representants de l'esmentat grup s'aixecaren de la cadira i abandonaren la sala- poc temps després també va fer el mateix el grup de l'oposició a ciutat- la qual cosa me pareix una tàctica equivocada.

Davant fets com aquests pareix que calen dues consideracions:

a.- Ben poc li costava al batle sotmetre la proposta a votació, tota vegada que tenia la majoria assegurada, i va deixar passar una oportunitat de donar un caire més democràtic a la seva actuació.

b.- Crec que el poble no vol una oposició que quan les coses roden malament faci les anques enrera, en que sigui com a senyal de protesta. És donant la cara i destacant i denunciant les coses que no troben ben fetes quan l'oposició compleix amb el seu paper, tengui o no tengui la raó.

Un grup d'artistes lírics actuaren el disabte dia 25 de Gener a l'església de Santa Margarida. Sota la denominació de "Col·lectiu d'Artistes Lírics", dins el programa auspiciat pel Consell Insular i l'Ajuntament de la Vila que porta el títol de "Mozart a la part forana", actuaren : la soprano, Isabel Rosselló, els barítons, Francesc Bosch i Gabriel Aguilera, acompanyats al piano pel mestre Andreu Bennassar i presentats per Caterina Valls.

La vetlada va agradar de bon de veres als assistents que fóren escassos a causa del mal temps i de la poca difusió que va tenir l'acte.

GRANJA BAR CALAFAT

Plaça de la Vila, 8 Tel. 52 31 48 Sta. Margarita

SEGUROS PLUS ULTRA

Antonio Galmés Fiol

Agente de Seguros Colegiado

Plaça de La Vila, 11 - Tel. 52 31 23
07450 STA. MARGALIDA

GESTORIA
Gaya

Via Francia, 6 - Tel. 85 04 31 - Fax 85 03 44
07458 - CA'N PICAFORT

Plaça de la Vila, 36 E - Tel. 52 34 08 - Fax 52 38 04
07450 - SANTA MARGARITA

SE PUEDE SER PEQUEÑO Y MUY EFICAZ: VIVO, ÁGIL, IMPERTURBABLE. EL 106 HA HEREDADO LA ADHERENCIA, EL CONFORT Y EL COMPORTAMIENTO EN CARRETERA TRADICIONAL DE LOS AUTOMÓVILES PEUGEOT.

  **PEUGEOT
TALBOT**

JOSE PERELLO GAYA

De La Vila a Hollywood

Joan Ribot, viu a Los Angeles i coneix totes les celebritats del cinema.

Ha conegut quasi bé totes les celebritats cinematogràfiques que han passat per Hollywood. Viu a Los Angeles i cada any regressa a Mallorca per tal de visitar la seva mare, familiars i donar-se una volta per Santa Margalida a hon va néixer. Els carrers de Santa Margalida li recorden la seva infantesa, aquí va viure fins que, als 14 anys, es va traslladar amb els seus pares a viure a Palma, poc temps després va conèixer John Wayne i va començar una història diferent. Però deixem que sigui ell que ens ho conti.

El vaig trobar a Santa Margalida, fa uns quans dies, molt prop de la casa a on va viure, al Carrer Miquel Ordines. És Joan Ribot Estrany, fill de Bartomeu i d'Antònia. Va néixer al "Pouàs", però va viure prop del "matadero". "M'agrada, venir a Santa Margalida cada any quan venc a veure la meua mare que viu a Palma"

.-Com vares conèixer a John Wayne?

.-Vaig saber per medi del diari "Baleares" que aquesta celebritat cercava un treballador mallorquí, així que vaig anar a cercar-lo. El vaig trobar al carrer Sindicat que cercava una catifa pel seu "yate" que tenia amarrat al moll de Palma. Me vaig apropar i me va dir: "Quieres un autógrafo?" No, li vaig dir, el que jo vull és fer feina.

Així va ésser com Joan Ribot es va convertir en "Goan", única forma en que "Mister Wayne" pronunciava el nom del seu majordom. Des d'aquell dia Joan va recórrer el Mediterrani embarcat en el "Wild Goose", va servir el cafè a Grace Kelly i Liz Taylor i va començar a ser més amic que

majordom. De la mà del seu amic Wayne va arribar a Los Angeles, a on ha aconseguit convertir-se en empresari que era el somni de la seva vida.

.-Visques amb Wayne a Madrid durant el rodatge de la pel·lícula "El maravilloso mundo del circo", Com va ésser aquella època?

.-La família de John Wayne havia marxat a Estats Units i ens quedàrem els dos sols a La Moraleja, la casa que va llogar a Madrid. Va ésser quan em va presentar a John Smith, un actor molt famós en aquella època. Aleshores

també vaig conèixer Ava Gardner i Rita Hayworth i altres celebritats.

Llavors va traslladar la seva residència a Los Angeles i John Smith i John Wayne li tramitaren el visat. Quan va arribar als Estats Units va viure a la casa de John Smith i anava a classe d'anglès. Aquells dies va conèixer també a Rod Hudson del que va arribar a ser un bon amic, segons em va contar "John Smith, Rod Hudson i jo soliem passejar per Los Angeles amb una "vespa" que havíem duit d'Espanya".

.-També m'han contat que vares conèixer Richard Nixon?

.-Sí, era molt amic de John Smith i de John Wayne i en certa ocasió va ésser convidat a una festa a San Clemente, poc abans de l'escàndol del Watergate.

.-Han passat alguns anys des de que vares conèixer aquesta gent, la majoria d'ells ja han mort. Com era aquell món?

.-L'experiència em diu que les estrelles de Hollywood són persones molt normals i a mi sempre em varen tractar amb absoluta normalitat. Tenen els seus problemes, com tothom i es diverteixen com tothom. Això que m'ha passat ha estat una casualitat molt divertida. He tengut la sort de viatjar molt i de poder parlar vàris idiomes.

.-Com és ara la teua vida?

.-Me vaig casar amb una alemanya, Jutta, una dona meravellosa que sempre m'ha recolzat en tot. A Los Angeles tenc el meu propi negoci i de la meua vida puc dir que sempre estaré agraït a John Wayne pels camis que me va obrir. Som molt feliç visquent a Los Angeles, però enyor Mallorca i especialment Santa Margalida, per això sempre que puc, un pic o dos a l'any torn a l'illa, aquí hi viu ma mare i també faig una visita als nombrosos amics que tenc a la Vila. Tot això em fa molt feliç.

Mateo Cladera

PINSAMA

Pinturas Santa Margarita, C.B.

- PINTURAS EN GENERAL
- GOTELET
- PICADO
- REVESTIMIENTOS
(Interiores y Fachadas)
- DECORACION DE INTERIORES
- LACADOS
- BARNIZADOS EN GENERAL

C/. Industria, 2
Tel. 52 30 52
Tel. Part. 52 37 86
SANTA MARGARITA

COL.LABORACIONS

S'està treballant en l'elaboració d'un monument a "Sa processó més típica de Mallorca"

Aquest any es celebra el segon centenari.

Amb motiu de celebrar-se aquest any el segon centenari de l'inici de la processó de la Beata, l'ajuntament de Santa Margarida ha decidit commemorar l'aconteixement mitjançant un monument a Sa Processó que ha encarregat a l'escultora Remígia Caubet. El monument es col·locarà a la nova plaça que es coneix pel nom de "Can Pep de Búger".

En el present número de la revista "Santa Margarida" els oferim el projecte del monument i la realització per part de Remígia Caubet que treballa a marxes forçades a fi que el primer diumenge de setembre es pugui inaugurar oficialment.

.-Com ha concebut el monument? -li preguntam a l'escultora.

.-Serà un monument que es compondrà de tres figures de tamany natural, el pagès, la pagesa i el dimoni i la típica gerra. Pens que aquesta és l'essència de "Sa Processó més típica de Mallorca" que a Santa Margarida celebrau amb tanta estimació i interès, tots els primers

diumenges de setembre i cada any. Aquest és l'Any que fa doscents.

.-Les figures estan pensades d'alguna forma especial?

.-Efectivament, quan es fa un monument l'artista ha de pensar en la forma i en l'esperit que ha d'imprimir a la seva obra. Jo he pensat que la pagesa ha de ser una jove mallorquina bella i que a la vegada trasmeti bondat i delicadesa. L'homo ha de trasmetre fortesa, virilitat, noblesa i, el dimoni ha de ser consemblant als de la processó i ha de trasmetre maldat i iniquitat.

.-Com estaràn col·locades les figures?

.-En elipse, els tres han de formar un conjunt harmònic, montats sobre tres mòduls. Crec que és una escultura moderna que serà ubicada a una zona ajardinada i amb una font d'aigua, però això encara s'ha de parlar amb els encarregats de l'ajuntament i l'arquitecte que ha de construir la nova plaça a on ha d'estar el monument.

.-Quin serà el material?

.-En bronze, però abans hem de fer tot el treball a fi que la fundició

en bronze sia la darrera cosa que es faci i així romandrà per a sempre en un carrer de Santa Margarida, com un record perenne de la celebració d'aquests

doscents anys de "Sa Processó més típica de Mallorca".

.-Prest Santa Margarida estarà sembrada d'obres de Remígia Caubet.

.-Vaig realitzar el monument a la Beata que es troba a la Plaça de la Vila. La veritat és que em sent prou orgullosa de l'obra i del cas que li fan els fills de Santa Margarida. Ara esper que tractin igual aquesta obra. He assistit a la Processó en diverses ocasions i m'ha impresionat sempre

Projecte del monument.

i me segueix impresionant l'estimació que tots els fills de Santa Margarida senten en vers la santa mallorquina, Catalina Tomàs.

Efectivament, Remígia Caubet va esser l'escultora de l'obra del monument a la Beata, l'any 1974. En torn a aquesta figura senyera, serena i bella, gira el que fer d'un poble.

Aquest poble que enguany una vegada més, i amb motiu de celebrar-se aquest aconteixement, s'està concientiant per a la celebració.

Hi ha poques coses intocables a Santa Margarida i aquesta, la festa de la Beata, n'és una d'elles; el que no ho sap, no és de Santa Margarida o no batega amb el cor del poble.

Mateo Cladera

Remígia Caubet treballant en la figura que representarà a la pagesa

Ha mort l'amo En Francesc Rossellò

Era l'homo més vell de la Vila

Teniem la intenció de fer una enquesta entre la gent major de la Vila per tal de saber com volien les associacions de la Tercera edat, juntes o separades, la pregunta havia de ser: Voleu que les associacions de la Tercera edat estiguin juntes o estimau més que estiguin separades com ara?

L'enquesta no s'ha arribat a fer per diversos motius, però una de les primeres persones a qui vàrem fer la pregunta va esser a l'amo En Francesc Rossellò Ramis i la seva resposta va ser: "M'estimaria més que estiguessin juntes". Li férem una fotografia poques setmanes abans de de la seva mort que va ocórrer el dia 13 de desembre del 1991, l'amo en Francesc havia nascut el dia 1 de gener del 1898 i estava a punt de complir 94 anys. Descansi en pau i vagin aquestes retxes com homenatge a la seva memòria i tan de bò el seu desig es pugui veure complit.

Gent Major

Una imatge de la Verge de Lluc a Santa Margalida

Per iniciativa de les associacions de gent de la Tercera Edat, una imatge de la Mare de Déu de Lluc recorre els pobles de Mallorca, havent arribat també a Santa Margalida on ha romàs per espai d'uns quinze dies. L'aconteixement s'ha caracteritzat per diferents actes entre els quals cal destacar les visites als malalts impedits.

La part negativa de la visita

ha pogut esser el que no hagi servit per apropar els dos grups de la Tercera Edat de Santa Margalida, ans al contrari, pareix que les postures són de cada dia més irreconciliables. Seria ja ben hora que algú amb autoritat, deixant de banda conveniències polítiques, intentàs de resoldre un problema que molta gent creu que pot tenir solució.

*Verge de Lluc, Oh Maria!
Vós que sou tan miraclera,
quin miracle no seria
que ajuntàssiu qualche dia
la Tercera Edat vilera.*

GIMNAS XALOC ESPORT

- FÍSIC-CULTURIS
- MUSCULACIÓ
- GIMNASIA DE MANTENIMENT
- AEROBIC
- MASSATGE
- SAUNA
- ASSESSORAMENT FÍSIC
- PROGRAMES D'ENTENIMENT I DE
- AUGMENT DE LA FORÇA
- PREPARACIÓ PER A ALTRES ESPORTS

Aniversari de l'Estatut i Pacte Autonòmic.

Enguany, a nou anys de la promulgació de l'Estatut d'Autonomia de les nostres Illes, ens cal una celebració gens rutinària. El pacte autonòmic nacional sembla que haurà de marcar una important petjada en el camí de l'autogovern per a Balears encetat amb l'entrada en vigor de la Llei Orgànica que el 1983 ens atorgà i reconegué el dret a gaudir d'institucions pròpies de representació política.

Les reiterades peticions de millora de les dimensions competencials s'han concretat en l'esmentat pacte, els fruits del qual, però, encara no estan clarament perfilats. Per a noltros els ciutadans que constituïm els pobles de les Illes aquesta reevindicació es copsava com a reivindicació singularment sentida; ara ens han escoltat, tot i que hem de restar a l'espera de conèixer com es desenvoluparan les promeses que s'hi contenen en el pacte. No es tractava només d'ampliar el "sostre" competencial per la raó cronològica d'haver esgotat el primer quinquenni de vigència de l'Estatut, sinó també i sobretot perquè formam una Comunitat Autònoma fonamentada en la suficient identitat com per esdevenir una comunitat històrica. Malgrat que no hi ha antecedents moderns i contemporanis d'institucions d'autogovern, ni etapes no frustrades d'autonomia política, res no desdiu que la personalitat històrica de les Balears participa de les condicions culturals,

idiomàtiques i històriques que adjudiquen a altres comunitats el reconeixement d'autonomia històrica.

S'ha dit amb prou arguments incontestables que no era adient que a Balears no poguéssim tenir la competència en Educació, tenint en compte que no hi ha cap altra comunitat amb llengua pròpia distinta a la castellana que no la gaudesqui. El pacte autonòmic, però, finalment hi posarà remei a l'anomalia, sempre que

estiguem convençuts de que és una eina de desenvolupament i no un objectiu final. I el que hem de valorar com a cosa més important encara: mitjançant els acords, el llistat de matèries pactades recull una relació llarga de noves competències que jurídicament reforçaran l'edifici de l'autogovern que tots els ciutadans anam bastint d'ençà de la restauració del sistema democràtic. Ara bé, també pens que el pacte - i ho vull remarcar - no ha d'esser una fita finalista, sinó una nova passa que permeti concebre noves esperances pel nostre futur autonòmic. La clau, per tant, no és sols l'assoliment d'un

pacte, sinó el seu posterior desenvolupament.

El novè aniversari de l'Estatut, per tant, ens permet motivadament afirmar que Balears és al llindar d'una etapa de major autonomia i desenvolupament del dret constitucional a l'autogovern. Potser només ens manca demostrar en el futur immediat que, a més a més, formen "entitat regional històrica", segons l'expressió literal

que fa la Constitució al punt 1 de l'article 143 i que aplega a les autonomies històriques. Per aconseguir això últim, tal volta ens caldria treballar per aconseguir el que ja s'anomena a la Mesa del pacte autonòmic el reconeixement a la bilateralitat. El temps i la consciència autonòmica que sapiguem demostrar seran els factors que ens atracaran a l'obtenció de la bilateralitat amb el Govern central per fer de la nostra una autonomia més forta, més gran, més pròpia.

Cristòfol Soler i Cladera
EL PRESIDENT DEL PARLAMENT DE LES
ILLES BALEARS

ES REVOLT DE NA MORANTA

Ctra. Santa Margarita - Ca'n Picafort

Tel. 52 34 32

COL·LABORACIONS

Joan Mascaró, un gran home

El margalidà Joan Mascaró i Fornés acredita la universalitat de la seva formació dedicant-se a l'estudi, comentari i traducció de les grans obres de l'espiritualitat universal.

És sabut que les civilitzacions que han tingut tantíssims punts de contacte, el que les caracteritza i les diferencia l'una de l'altra és el seu pensament filosòfic i metafísic i no obstant totes les cultures, mitjançant els seus sistemes filosòfics i religiosos cerquen la veritat.

A Mascaró el que més li interessava era, precisament, el que les unia. Era aquesta veritat que tots cerquen, aquesta coincidència de sentiments cercant el camí de la llum. Ell

cristianisme i el Déu de glòria de l'Islam; brillen amb conseqüent resplendor eterna. Amb el cant dels Vedes, la glòria del Bhagavad Gita i la magnificència dels Upanishads de l'hinduisme ens ve l'altre gran corrent espiritual enfront de la semítica de Palestina i Aràbia, en el budisme trobam uns altres altíssims valors espirituals que han influït a gran part de la família humana.

"El que importa -diria Mascaró- és que ens adonem que es tracte d'anar cap al cristianisme, cap a la fe creadora d'allò més bell i d'allò més bó. L'alta religió uneix i crea amor, la baixa religió desuneix i produeix odi. En la primera hi ha fe, a l'altra fanatisme. Pels fruits podem conèixer les diferències. Visió i fe són per damunt de la raó, però acceptem la raó; il·lusió i fanatisme són per davall de la raó i rebutgen la raó. La raó superior accepta la visió i la fe, però rebutja la il·lusió i el fanatisme".

ens diu: "Si llegim les escriptures i els llibres de saviesa de tot el món, si tenim en compte les moltes experiències espirituals enregistrades a les escriptures del passat, trobam una fe espiritual i aquesta fe està basada en una visió de la Veritat. No es tracte de la veritat de les lleis de la natura descobertes gradualment per la ment humana, sinó de la Veritat del nostre Ésser".

El judaisme, el cristianisme i l'islamisme són religions d'Abraham, ja que d'ell deriven. El Déu de justícia dels hebreus, el Déu de l'amor del

El ser suprem, el Tot en tot, el Déu dels pastors, dels màgics i poetes està més enllà dels sentits i de tot pensament i mai no dels qui suposen que se'l pot abastar amb el pensament.

L'erudició és indispensable per abastar els fruits de saviesa dels temps antics però per gaudir d'aquests fruits i transformar-los en vida només amb elevació espiritual pot aconseguir-se.

Mascaró, erudit, pensador i poeta; sabia i deia que Déu no pot pensar-se amb la ment. Ell és el qui fa possible que la gent pugui pensar. "Cal

que el pensador sia poeta alhora, ja que la poesia que ens allunya del que en diem realitat, ens eleva envers d'una Realitat molt més alta, on les limitacions donen pas al goig de l'alliberació".

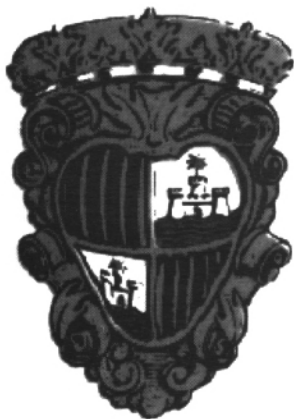
Mascaró, gràcies a la seva profunditat filosòfica i a la seva erudició en matèria de cultura i religions de totes les èpoques i països, el coneixement dels idiomes originals i la seva exquisida sensibilitat, aconseguí, dins la més bella i pulcra forma poètica, oferir-nos les magnífiques traduccions del "Bhagavad Gita", "Els Upanishads" i el "Dhammapada" i "Llànties de foc"; aquesta meravellosa selecció de pensaments de contingut espiritual de les altes jerarquies de la fe i de la moral on les vastes harmonies que ressonen en llurs paraules cerquen el camí de la llum. Quantes imatges i semblances d'una gran senzillesa trobam repetides pels sants i pels poetes de tots els temps, que, germans en esperit, confirmen una semblant visió i ens mostren de com fer de la nostra vida una obra bella! "Cada moment de la nostra vida pot ésser l'inici de grans coses".

Com a traductor i interpret és un abocador d'essències. Sàviament, minuciosament, amb delicadesa i la consciència pura del miniaturista, de l'exègeta, més que traduir ens dóna la transfusió calenta de vida. Les seves traduccions conserven, sense perdre la fragància específica, la bellesa i qualitat poètiques dels originals en sànscrit i pali.

Això ho confirma el seu amic l'insigne Rabindranath Tagore: "Molt sovint he llegit en anglès versions dels 'Upanishads', dutes a terme per erudits que són filòlegs, però els manca l'encant de l'espotània captació de la veritat que els textos originals expressen..."

La memòria de Joan Mascaró i Fornés no pot esvair-se. L'esponja de l'oblit, destructora de falsos orípells, no pot passar per sobre d'ella. Cal que els infants de Santa Margalida i de tot Mallorca sàpiguen qui fou aquest il·lustre professor que, nascut a "s'Hort d'en Degollat", amb tota la rigor del mot se l'hi ha d'aplicar el títol de "gran home". En el camp de la cultura és, sense dubte, una de les majors glòries, honor i excel·lència de Santa Margalida.

Joan Maimó i Vadell

LIMPIEZAS URBANAS DE MALLORCA, S.A.

C/. Juan Monjo March, 42
Tels. 52 30 07 - 52 35 92

SANTA MARGARITA

picsa

PRODUCTOS
INDUSTRIAS
CARBÓNICAS, S.A.

Distribuidor Oficial de:

AGUA FONT DEL PI

Distribuidor Exclusivo de:

**VINO ANTAÑO (TETRA-BRIK) - VINO PUENTE VIEJO
VINO DON AXEL**

Especialidades en:

NARANJA - LIMÓN - PIÑA - COLA - GASEOSA

Ctra. de Muro, s/n. - 07420 - SA POBLA (MALLORCA) - Tels. (971) 54 03 44 / 54 23 85 - Fax. 54 20 16

Rum-rums, Notícies i xafarderies.

Ara que s'atraca la primavera de l'estiu, la cosa de les xafarderies comença a reviscolar. Aquesta guarda de xafarders però, troba que ja seria hora que els responsables de la revista mirin de donar una passa envant i la facin (almanco) bimensual, perquè la meitat de les xafarderies ja no ho són a l'hora de sortir la revista, illavors, del caramull que en teniem enllestit només en poden sortir una embosteta, com a molt i la cosa surt com a molt mancabada.

.-La gent de la Vila que estava tan contenta amb la notícia del museu sembla que haurà d'esperar estona en veure'l montat. Amb la partida assignada als pressupost de l'ajuntament, uns tres milions de pessetes, no n'hi ha prou ni per començar. Volem pensar que la causa han estat els problemes de liquidesa de l'ajuntament i no embulls de politiqueria. Perquè si no és així hi ha per fer-hi un bon pensament.

.-Tot s'ha de dir, podria esser ben bé que la causa fossin els problemes de liquidesa de la Casa de la Vila. Maldement els diferents grups polítics no es posin d'acord a l'hora d'avaluar el deute municipal, el que queda més clar que aigua és que el nostre ajuntament arrossega un deute d'un bon enfilall de milions. Ací no duim idees d'anar a cercar causes ni responsables, ni tampoc receptar solucions que queden molt bé però que ben clares vegades serveixen per solucionar qualche cosa. Només volem dir que pensam que aquest és un dels principals problemes de Santa Margarida i que seria ben hora que els polítics del terme es dedicassin a cercar

solucions i aplicar-les, més aviat que de pressa.

.-També seria ben hora de que els polítics, o qualche entitat margalidana, mirassin de posar pau entre les dues associacions de la Tercera Edat de la Vila. Episodis com l'ocorregut el dia de l'arribada de la Mare de Déu de Lluc -tot i que la cosa no passàs a majors- no convendria que es repetissin.

.-Tothom sap que les beneides de Sant Antoni a Muro són de veure. Però d'aquí a que el batle de la Vila hi vagi i no presidesqui les del seu terme, hi ha unes bones trenques. Conten que els que més s'empiparen fóren els vileros que eren a Muro a veure les beneides. Mai millor dit allò de que n'hi ha que veuen el gep dels altres i no es miren el seu.

.-Passant a coses més bones de païr, hem de dir que l'agrupament escorta de la Vila ja té un nom: "El Turó del Drac". Els turó-del-draquers ja es presentaren i han organitzat actes i molts d'al.lots ja s'hi han apuntat. Envant i que la cosa durí.

.-Na Maria Fornés, bibliotecària de la Vila, des de fa un grapat d'anys es dedica a fer molta feina per tal de promoure la cultura a la societat vilera, i ara torna organitzar una setmana cultural amb

motiu de la Fira. Na Maria que compte amb el suport del l'ajuntament i dels quatre lletraferits de la Vila, aviat haurà enllestit la programació d'aquesta setmana cultural, i estam segurs que, com la de l'any passat tornarà a esser un èxit.

.-Les festes de Carnestoltes i les desfilades i ball de desfresses tornaren esser molt concorregudes. Fins i tot es desfressà la Tercera Edat. Sembla que, a poc a poc, el poble de la Vila va perdent la por al que diran els altres i tira el seu cap envant. Que ja n'és ben hora. O no?

.-Antoni Mas, membre de la redacció de la revista, va publicar un article a la revista "El Mirall" titolat "Una brega de Senyors o una brega de pagesos i senyors" a on analitza els conflictes entre la Vila i el Comte Mal, un dels punts més coneguts i polèmics de la nostra Història,

.-Segons el diari "Dia 16" del 13 de març, l'ajuntament de Santa Margarida ha aprovat la construcció d'un monument dedicat a la processó de la Beata a la Creueta, al trast de Can Pep de Búger. Què això ja ho sabieu o ho havieu llegit? Bé, però és que la crònica diu que la instal.lació del monument "lograrà que Sa Creueta cuente con un espacio en consonancia con la importancia de la zona". Què "creveters", no és això una bona ditada de mel? Els xafarders de per Sa Creueta estan que els hi cau la bava.

I amb aquesta que va mig en broma mig seriosament, la guarda de xafarders s'acomiada fins a una altra.

La Guarda de Xafarders

Els Presuposts Municipals

Els presuposts aprovats per l'Ajuntament de Santa Margalida per a l'exercici de 1992, per al municipi puja la quantitat de 1.447.050.523 pessetes

El capítol d'ingressos es desglosa en les següents partides, (entrades):

Imposts directes.....	259.544.000 Ptes.
Imposts indirectes.....	31.800.000 "
Tasses i altres ingr.....	282.932.257 "
Tranferències corr.....	78.300.000 "
Ingressos patrim.....	1.300.000 "
Inversions reals.....	115.000.000 "
Transf. de capital.....	264.582.936 "
Passius financers.....	313.591.330 "

En el capítol de despeses (sortides) ens trobam :

Despeses de personal.....	201.215.000 Ptes.
Desp de bens i serveis.....	211.220.822 "
Despeses financeres.....	58.100.000 "
Transf. corrents.....	55.855.000 "
Inversion reals.....	711.524.136 "
Passius financers.....	209.135.565 "

En els capítols de despeses caldria destacar per la seva imptància:

Festes Populars.....	48.000.000 Ptes.
Recollida de fems.....	45.343.582 "
Serveis depuradora.....	32.352.240 "
Mant. Embelliment C. Picafort.....	30.000.000 "
Embelliment vials C.Picafort.....	100.000.000 "
Embelliment Son Serra.....	42.440.000 "
Ampliar Casa Consistorial.....	18.000.000 "
Poliesportiu Can Picafort.....	30.000.000 "
Zona verda Es Clavet.....	16.000.000 (1)
Plaça pública Santa Mrgda. (monument a la Processó).....	14.677.575 (2)
Residència tercera Edat.....	25.000.000 "
Sanejament Sta.Margalida IV Fase.....	105.000.000 "
Abasteixament Aigua potable Son Serra.....	108.369.969 "
Ampliació Cementeri.....	70.000.000 "
(1) finançat via contribucions especials.	
(2) finançat via pressupost.	

Algunes fonts consultades per aquesta Redacció han remarcat que els presuposts - un 28% més grossos que els del 91- pot ser s'haurien d'haver reduït atenent a la difícil situació econòmica de l'Ajuntament.

Que s'ha augmentat la quantitat destinada a festes i en canvi la destinada a Serveis Socials segueix igual que l'any anterior.

Que la quantitat destinada a activitats culturals és de 9.500.000 pessetes, la qual no arriba a l'ú per cent del pressupost, cosa que sembla quasi ridícula.

En definitiva s'han tatxat aquests pressuposts de continuistes, sense imaginació i mirant més a conseguir vots en les eleccions que vendran que a les necessitats reals del municipi de Santa Margalida.

De totes maneres això no són més que opinions i per tant discutibles. En haver acabat contarem i ja veurem en gelat a on s'ajeurà. ■

Nombrosos actes animaran la IX Fira a Santa Margalida

Un any més arriba la Fira d'Abril de Santa Margalida, aquest any ja en la IX Edició. Qui ho havia de dir!. I arriba acompanyada d'una sèrie d'actes que sens dubte li donaran el relleu que li pertoca a una fira que s'ha feta major d'edat.

Començaran les celebracions el Dijous dia 9, amb unes conferències a la Casa de Cultura, una de les quals versarà sobre la Nova Llei d'Educació.

El Divendres dia 10, es celebrarà un acte per primera vegada a Santa Margalida, co més l'elecció del Millor Esportista del Nostre Municipi, amb 200.000 pessetes en premis.

El Disabte dia 11, tindrà lloc un torneig d'Escacs, l'actuació d'una Coral i una funció de teatre patrocinada per "La Caixa".

El Diumenge dia 12, podrem visitar el recinte de la Fira amb les tradicionals exposicions de ramaderia, maquinària agrícola, automoció etc. Concursos i exposicions, canins ovins i cavallar. I com a novetat, una exposició de moixos per primera vegada a Mallorca. Exposicions de Fotografia i pintura i organitzat per la Ferreteria Garau un concurs de tallar llenya amb serra mecànica.

Aquests seran, entre d'altres, alguns dels nombrosos actes que donaran relleu a la Fira d'Abril de Santa Margalida. També s'espera, com els anys anteriors l'assistència de les autoritats autonòmiques i, sobretot, un allau de visitants que sens dubte seran ben rebuts i passaran un dia agradable entre la gent de la Vila.

Els organitzadors de la Fira volen aprofitar l'oportunitat que els brinda la nostra revista per agrair a totes les persones, associacions i entitats la col.laboració que donen perquè la fira pugui celebrar-se de la manera més lluida possible. ■

Margalidans

Rafel Bordoy entrevista a:

Nicolau Nicolau i Avellà

Entrevistam avui a Nicolau Nicolau primerament com a vilero i en segon lloc perquè la seva personalitat de director d'una empresa important d'automoció l'han vinculat fortament amb la fira margalidana.

Sé que la correcció m'obliga a tractar de vostè als entrevistats, però la meva relació de molts d'anys i una amistat ben contrastada són la causa de que el tracti de tu, fer-ho d'una altra manera feria que l'entrevista semblàs falsa i postissa.

.-A pesar que ja fa anys que no vius a Santa Margalida, tenc ben present que no has perdut contacte amb el poble i per tant pots escoltar perfectament el seu batec. Quina és la teva relació actual amb la Vila?

.-Com un vilero més, de fet i de dret ja que fa uns quans dies m'he empadronat a la vila. A més d'això, estic sempre disposat a recolzar qualsevol iniciativa que vagi en benefici del poble de Santa Margalida.

.-Sabem que cada poble té els seus problemes. Quins són els principals que hi detectes a la Vila?

.-En té un de greu i que tal volta pot parèixer un contrasentit, per a mi el problema més greu que té Santa Margalida és Can Picafort. M'explicaré: Can Picafort ens ha portat uns canvis de mentalitat que ens han fet parar més esment al negoci que a la convivència i ha trastocat en certa manera l'ordre de valors dels margalidans, o al manco d'una bona part. La societat sossegada, tranquil·la, preocupada, en bona mesura, pel be dels altres, dels nostres avantpassats, és pràcticament impossible que la trobin els nostres fills i la comunitat actual.

.-Què és el que enyores de Santa Margalida d'abans?

.-Abans ningú no tenia que demanar res a ningú, les necessitats de cadascun eren, per si mateixes, una petició implícita per a tots i una resposta assegurada per a cada necessitat. Enyor les poques coses que teniem i de la manera que ens omplien aquestes coses.

.-Què voldries per a la Vila del futur?

.-Un cert retorn a les nostres arrels i esser conseqüent amb elles, d'una manera pot ser més autèntica que la que noltros hem sabut trasmetre. Que aprenguessim a mirar i a jutjar les persones per les seves obres i no per les aparences i esser, si és possible, més precisos ens els nostres judicis. Amb una paraula, pensar més amb allò de que de la manera com jutjem també serem jutjats.

.-Anam ara a investir la IX Fira d'Abril, sabem que des del principi tu has estat, com a vilero i com a professional, al costat dels organitzadors. Podries explicar aquesta relació?

.-Abans de començar la I Fira d'Abril, tenguérem unes reunions encaminades a posar-la en marxa, aglutinant el pensament d'una sèrie de margalidans per tal de dotar a la Vila

d'un aconeteixement industrial que, d'alguna manera, respongués a la necessitat d'identificar el nostre poble dins el panorama comercial de Mallorca.

Entre els iniciadors d'aquesta idea s'hi contaven: En Tofol Quetglas (Calet), Tomeu Gayà, Pep Perelló, Toni Roig, Toni Nadal, Toni Perelló i altra gent que no voldria es sentís ofesa per la meua omisió.

D'aquestes reunions va sortir l'idea general de com volíem que fos la Fira. Prenint jo part activa, encara que amb no massa participació. Quan si que vaig empenyar tota la meua dedicació va esser a rel d'uns problemes que surgiren a la fira del "Dijous Bò" que aleshores s'havien compromés d'alguna manera tots els feriants a no participar a cap fira de Mallorca. Llavors tots els esforços de part meua com dels organitzadors s'encaminaren a fer possible aquesta fira margalidana.

.-Com a coneixedor de les fires de Mallorca i d'altres llocs, podries situar la fira margalidana entre les de la nostra comunitat?

.-Cada fira de Mallorca té la seva pròpia importància i aquesta ve donada, com per exemple la del "Dijous Bó", per la seva antiguitat, la de Sineu per la gran aflluència

**"...Enyor les poques coses
que teniem i de la mane-
ra que ens omplien
aquestes coses..."**

ramadera d'arreu de tota Mallorca. Però, sense cap dubte, entre les d'avui en dia la Fira d'Abril margalidana és la que més categoria i serietat assoleix pels seus visitants, cosa tal vegada motivada per l'esforç que els organitzadors posen en que els visitants i col·laboradors no es sentin forans en aquest dia.

.-Què és el que li manca a la nostra fira?

.-Per contestar aquesta pregunta caldria contestar-ne d'altres, el que li manca en general, jo diria que no li manca res. No obstant, si aquesta pregunta en abstracte l'esflorassim en cadescuna de les seves vertents, industrial, econòmica, territorial, comercial, etc. possiblement a cadescuna d'aquestes preguntes podríem contestar en qualche cosa negativa; però pens que com a margalidà m'he d'alegrar de les moltes coses que té de positives i concienciar al poble, que sens dubte pensa com jo, o que seria convenient que ho pensàs, que el que veritablement li manca són mans per poder dur a terme, any rera any, una tasca que per la seva complexitat és fa molt difícil millorar les passades edicions.

.-Què és el que li sobra?

.-Ningú no sap mai que és el que li sobra a la fira fins que no ha passat i, sens dubte, pens que pels organitzadors les coses que s'han deixat de fer és perquè pensaven que hi eren de més.

"...dels temps moderns la Fira d'Abril margalidana es la que més categoria i serietat assoleix pels seus visitants..."

.-Creus que la Fira d'Abril margalidana està ben arrelada, o per una altra banda és una cosa un poc postissa que va nèixer com una brusca i ara s'ha de mantenir de la millor manera possible?

.-Quan veim una ennigulada podem fer dues coses: posar-nos a cobri o agafar un paraigües, i l'altra que, encara que facin quatre gotes, un xiu xiu o un ruixat, que no és necessari arraconar-se. Amb això vull dir que no m'atreviria a jutjar si els començaments fôren o no aquest ennigulat d'il·lusió. El que si puc dir és que l'amor que per ella tenen moltes persones fa que aquesta necessitat de continuar esdevengui un deure a la col·laboració rebuda de molts d'indrets fins arribar a ser el que ara és.

.-Penses que la Fira és rendable per al nostre

poble.

.-Com anècdota personal te puc dir que, des del punt de vista com a Director d'una empresa d'automoció que ha participat en totes i cadescuna de les fires a la Vila, la menys rendable de Mallorca per a la meua empresa és aquesta, degut al considerable volum de la nostra participació, no obstant, professionalment, tal volta la categoria que ens ha creat ha compensat en escriure aquestes despeses.

Com a vilero i deixant de banda la part professional, tots els esforços que he pogut donar a la fira han estat rendables al cent per cent, just per la quantitat de gent que he vist en torn a la fira i la seva dimensió aglutinadora, ja me consider pagat de sobres.

.-Si la fira és una festa novella, la festa de la Beata ja ve de ben enrera. Pregunta obligada a tot margalidà és: Què en penses de la Festa del primer diumenge de setembre?

.-A pesar de tenir ja més de cinquanta anys i haver passat durant la meua vida moments agradables i moments de tristor, segurament cap d'ells en faria, en el devenir del temps, el mateix efecte. No obstant, any rera any, la festa de la Beata me fa plorar d'emoció, una emoció que porta records que només en aquest dia són capaços de fluir com una gran font en el meu pensament. Sentiments i realitats que serien tal volta igualats a la processó de l'Encontre del dematí del diumenge de Pàscua.

.-Faries alguna cosa per millorar-la o trobes que està bé així com està?

.-Crec que jutjar des de defora una manifestació tan multitudinària com "Sa Processó" seria a més d'inutil pretensions per part meua, ara bé, sense cap dubte, hi ha moltes coses que no fan agradable ni la participació ni la reflexió dels que la veuen passar. Crec que està en l'ànim dels organitzadors quines són aquestes coses, que, a part d'atacar el bon gust, no fan res per enaltir la nostra "Processó"; però tal volta sigui impossible remeiar-ho si tenim en compte que cada any es van succeint les mateixes deficiències.

.-Afegiries alguna cosa més o contestaries alguna pregunta que no t'hagi fet?

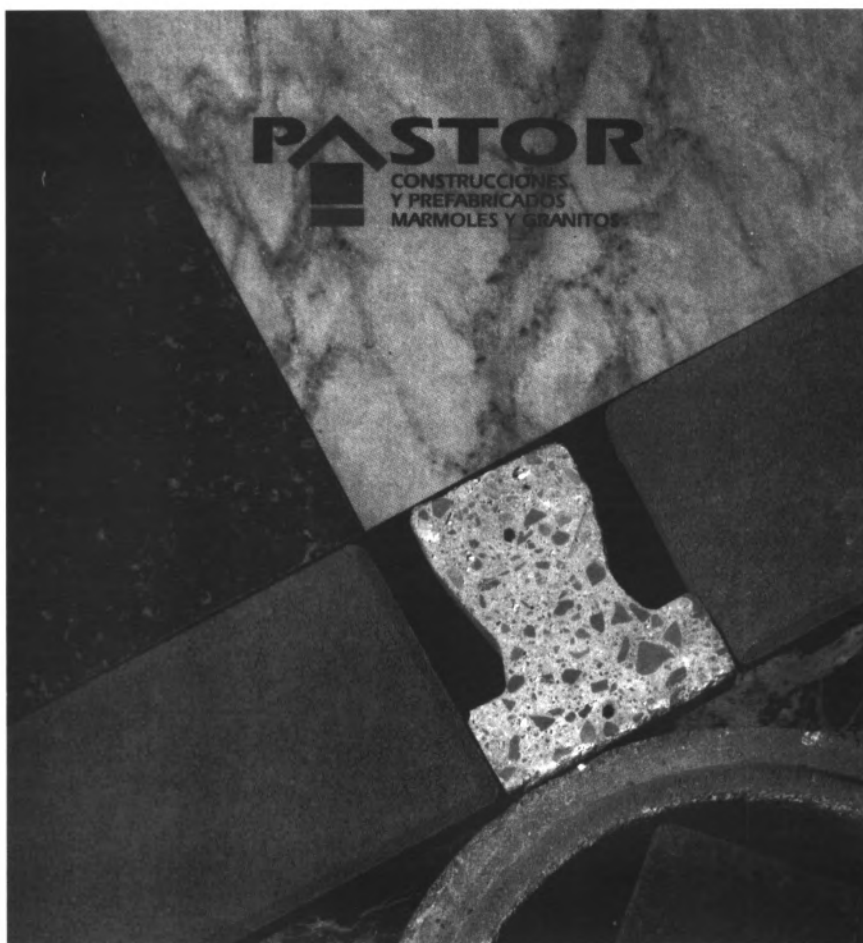
Preguntes que tu no m'hagis fet no tendrien cap raó d'esser contestades perquè et sé coneixedor de quasi bé totes les meves respostes abans de fer la pregunta. Si vull agrair, encara que sigui des d'aquesta petita balconada, que els meus sentiments hagin pogut sortir lliurement sense que cap qüestió fos més important que l'expressió sincera d'un margalidà que de qualche manera enyora la Vila en tot moment.

CENTRO ASESORAMIENTO EMPRESARIAL

Les desea Felices Fiestas

José Trías, 13 - 1.º - Tel. 85 08 46 - 85 18 10 CA'N PICAFORT

S'ALQUERIA Ofrece sus servicios
de cocina mallorquina y nacional
-MENU, y a la carta-

TODOS LOS DIAS

excepto lunes por descanso del
personal.

*Menú especial para visitantes
el día de la Fira (Domingo, 12 de Abril)*

Desde ahora en SÁlqueria le atendemos DIARIAMENTE, Visítenos!

Ctra. Sta Margarita - Ca'n Picafort, Km. 2,5

Tel. 52 37 11 - STA. MARGARITA - (Parking Propio)

BODAS - BANQUETES - COMUNIONES - CONVENCIONES

Un Tros de paper sobre...

La Solitud

La solitud es per a molts un forat que xucla la vida de les persones, una trampa que absorbeix la seva energia. Pensa la gent que la solitud és la fi del moviment i l'inici del no-res. Però, ens hem aturat a pensar sobre la solitud? No. La solitud és un estat desagradable quasi sempre, però és un estat necessari. Les vegades que nosaltres estam sols ens serveixen per adonar-nos de que la vida no només ha de ser activitat, la vida no només som nosaltres. A fora del nostre cercle d'activitat i d'amistats hi ha altres persones, altres vides i altres formes de viure. Sense la solitud no ens adonariem moltes vegades d'això.

En un dia feim bastantes coses; en una setmana en feim moltes, i no totes són feines acabades i perfectes ni les hem fetes pensant en les conseqüències. O en els demés. La solitud és una oportunitat per meditar sobre aquestes coses i sobre el curs de la nostra vida. La solitud és una oportunitat que cal aprofitar, una oportunitat per conèixer-se més un mateix, una oportunitat, encare que soni absurd, per conèixer més els demés i, una oportunitat per cercar nous camins en cas d'haver arribat a la conclusió de que hem anat per un camí errat. La solitud és un dir <<basta>>, la solitud és un neixement d'una nova vida, la solitud és, en efecte, molta feina i molta activitat,

S'Al·lot d'es Pou de sa Garriga

El Racó de la Poesia

Just Raonament (Pel Cap)

Un altre amor he trobat, sense
cercar-lo, el meu cor s'ha atacat amb
la dolcesa d'estimar-la i
el patiment per sabre si m'estimarà.

El meu cor quan pens en ella a
punt entà d'esclatar i el meu cap res
no hi pot fer.

Ara que començava de nou a caminar
m'adon de que el cor ja perd. El cor
comença de nou a perdre el ritme del camí
i té por, molta por, de tornar a sofrir.

Ella es pensava que era un amic i
mai no em veia com un amant. Dirà
si. Dirà no. Noho se, però en qualsevol
cas el meu cor es seguirà arrossagant pel
seu amor.

Cor no perdís el ritme del camí,
Cor batega pel món,
Cor camina cap al teu destí.
Cor, no tens temps per a la son.

Postdata:

Maleesc els poetes que només estimen el
paper. Paper blanc que omplen per viure.
El vertader poeta omple tota la seva vida
d'amor i sentiments.

Maleesc el paper on només hi ha escrites
paraules ordenades, El paper on resalta més
el blanc que el negre.

El vertader poeta du el cor ple de passions,
passions que no sap ordenar i que, de vegades,
Taquen el paper amb harmonia.

Cada Número Una Glosa

Ja tenim aquí sa Fira,
vileros heu de firar,
no es tracte només d'anar
pes carrers mira que mira;
caminareu tira a tira,
entre bullici i renou,
tant si plou com si no plou,
que s'aigua d'Abril no banya
sa millor fira d'Espanya;
que no vos vengui de nou.

*Es Glosador des Pou
d'Hero*

Santa Margalida, la Vila abans de 1925

El Camí de Son Niu

Per Mn. Antoni Rubí.

Vaig llegir en el nº 11-1991, de la revista "Santa Margalida", a la plana de "Rum-Rums" el que posaré entre cometes: "Un cartell assenyala el nom d'alguns dels principals camins del terme, com ara Son Lluent, el de Son Niu, el de Can Femenies. Em sembla encertada aquesta iniciativa del Consell Insular de Mallorca que ajudarà a la conservació de la toponímia del nostre terme. Ara bé, pensam que hi ha altres camins que ben bé podrien tenir el seu cartell, per exemple: el Camí Vell de Maria, el de Son Fullós o la Teulada, el de La Boleda o el de Son Mari".

Això me va despertar la idea de parlar del Camí de Son Niu, camí que ja fa anys que no he passat, perquè ja no estic per córrer; així que el meu intent no és parlar de l'estat actual del camí ni de les millores que s'hi han fetes, sinó de quan era un caminet, de fa més de setanta anys, que llavors si que el coneixia pam per pam, sabia tots els reclaus, les pedres que hi rodolaven i el vaig passar moltes vegades.

El caminet de Son Niu comença al Camí d'Artà, avui carretera, casi a l'indret del Quarter dels Civils actual. El Camí d'Artà vist des de s'Abeurador, era una sortida i entrada de la Vila molt garrida, perquè a cada banda del camí, dins la cuneta, des del Pou de Felanitx fins al Mal Pas d'en Just, hi havia polls amb una soca molt grossa que d'estiu feien una bona ombra dins el camí i que ja fa anys que els tiraren per allò de que les arrels i l'ombra donaven

perjudicis a les terres confrontants; d'aquells grossos i esponerosos polls no en queda més que qualche bordall que rebordoneix dels rabassots que hi quedaren enterrats.

Idò bé, partint del Camí d'Artà, entre el Clavet del Metge Grau i una finca de l'amo En Joan de Sa Torre, començava el caminet que anava ben dret fins el Pinaret d'En Trena, amb un marge a la dreta confrontant amb diferents propietats, amb una tira de figueres a damunt. A l'esquerra tenia un altre marget més petit que feia partió amb el Clavet del Metge Grau, a on hi havia un ametlerar d'allò més bufarell, confrontant també amb altres finques més petites i al final hi havia una altra finca, amb ametlers i albercoquers, de l'Apotecari Xim

Des del pinaret el camí seguia fins a Ca Madò Margalida de Sa Boleda, anant entre els garrovers de Sa Capella a mà esquerra i les finques dels Coscois i Can Volo a mà dreta; i sentia a dir entre la gent més vella de per allà que a la caseta dita Can Volo, temps enrera hi havia una escola de llatí, però d'això no en sé res en clar. Dins aquesta tirada de camí el que era més vistós eren les coscoieres, mates de fulles fortes i espinoses que feien petits aglans a perfellons, que no eren bons per menjar i que els al·lots collien per entreteniment.

Una altra tirada anava de de Can Volo al pinar de Son Niu; dins aquesta tirada el camí anava sempre per dins la possessió de Femenia, que quedava a l'esquerra, travessant un troç llarg de pinar, arribant casi a Na Marinera que era el punt més alt del camí, amb una vista que arribava fins a la mar a on en dies de temporal es veien els "cavallets" que era la sabonera de les ones. A Na Marinera mai no hi mancava el vent o al manco un poc

que donava al pinaret; el caminet des de que començava fins al pinaret era dret com una vara de batle i al final era ple de macs rodons que, si no s'hi anava alerta, era bo de fer llenegar i caure. No sé perquè li deien Pinaret d'En Trena, només sé que era de Ca la Senyora Camisa, que tenia forma de mitja llimona, amb pins i pinotells, i que qualche vegada les moges hi anaven amb les nines de la costura a berenar-hi.

d'oratjol, i quedava a prop del pinar de Son Niu que també tenia una bona mirada. Des del pinar de Son Niu, fent partió amb Son Vadó, que quedava a mà dreta, el camí seguia fins que entrava al pinar de Sa Boleda, per on anava debanant fins arribar al camí d'Artà que venguent del camí dels Morers, atravesava el pinar seguint cap al Povetó. El pinar de Sa Boleda, per on anava el caminet de Son Niu, confrontava amb la possessió de

Rafal que igual que Son Vadó i Femenia estan totes tres dividides entre diferents propietaris.

Com podem veure, el Camí de Son Niu no era més que un caminet, caminó o camí sender per el qual no s'hi podia anar més que a peu i en fila, un darrera l'altre, i si es topaven dues persones, una de les dues s'havia d'arraconar per poder passar. El trespòl del caminet era una mala petja amb petits i con tinuats alts i baixos i qualche mac rodoladís. Amb tot això, anar pel caminet de Son Niu era una festa perquè, tant d'hivern com d'estiu estava aparedat de verdor, ja que a més de les esmentades coscoieres, en total se vallària hi havia: mates llentriscleres, mataseuves, argelagues, carritxeres, fenàs, pa torrat, llatreres, matapoll, aladerns, tamarells, ravells, olivardes, esparragueres, estepes blanques i vermelles, porrasses, cireretes de pastor, aritja, moixó i d'altres que no record, ni ja les sé

el nom i tot creixia a cada banda del caminet. Pels pinars hi havia molts de bolets i qualche esclatssang però ben pocs, qualche peu de rata i el que si abundava eren els pixacans, una espècie d'esclatassangs bords que no eren bons ni per a les persones ni per als animals; també hi havia "sabates del Bon Jesús" que eren una espècie de petites orquídees amb una flor que cridava l'atenció.

Des de Femenia fins a la vora de les cases de Sa Boleda era tot un coster amb moltes marjades, mal pla amb ullastres, oliveres alzines, figueres i ametlers i qualche magraner agre. Era un terreny que afavoria la vida dels aucells, o nius que per allà campaven, com eren els gorrons, mètleres, verderols, cadernerres, capsibos o capsiriganys, rossinyols, buscarets, pinsans, ferrericos, puputs, mussols i qualche sega fugissera mala de caçar; guatleres i perdius no ni veien cap mai, però conills n'hi

havia molts i, per casualitat, qualche llebre o qualche mostel que feia mal fraix als galliners.

Quan la família Medina va comprar Sa Boleda, devers el 1908, el caminet de Son Niu pareixia el Born de Ciutat de tanta gent que en passava perquè hi feren moltes millores i sembraren moltes quarterades de vinya a força de gent llogada a jornal que anava i venia per aquell caminet que era una bona dracera. Els al.lots que hi anaven a espedregar quan, posta de sol, anaven cap a la vila, tots contents i alegres cantaven: "A la Ciutat de Nàpols hi ha una presó la vida mia la vida amor".

Així era, més o manco el caminet de Son Niu, malavidós, però sempre alegre, i perquè era alegre i molts encara el recorden l'he volgut recordar aquí. El caminó de Son Niu de fa cent anys, avui és un camí ample, ben asfaltat i que domina la mar des d'Alcúdia fins al Cap d'En Farrutx.

TELEVIDEO

VENTA DE ELECTRODOMESTICOS EN GENERAL

E L E C T R O N I C A

C I D

DISTRIBUIDOR OFICIAL EN SANTA MARGARITA^Δ

C/. De Ses Jovades, 33 - Tel. 52 32 10

Productos MARTI

**SAL - PIMENTON
Y LEGUMBRES**

DE SES JOVADES, 28
D'EN MARCH, 30
TEL. 52 30 77 FAX 52 36 74
SANTA MARGALIDA

SANTA MARGARITA

Pouás, 5

Tel. 52 30 23 - 52 30 24

BANCO CENTRAL

Es un servicio del Banco Central, en
colaboración con el Grupo Vitalejo.

EL NUEVO
COURIER
KOMBI

CIAL. HNOS. ALOMAR, S.A.

SERVICIO OFICIAL FORD

C/. Miguel Ordinas, 35
Tel. Taller 52 33 77
Tel. Oficina 52 33 33
07450 STA. MARGALIDA

COMERCIAL HNOS. ALOMAR

VENDEN, INSTALAN Y REPARAN

Sanitarios *Roca* - Instalaciones de Gas
Instalaciones Eléctricas

ELECTRODOMÉSTICOS
Balay - Zanussi - White-Westinghouse - kelvinator
Whirpool - Nilfisk - Thomson - Philips

Máquinas de escribir, Fax y Ordenadores Olivetti

Tu Mountain Bike.

ATENCIÓN: Ofertas especiales en conjuntos

C/. J. Monjo March, 31 y 33 - Tel.. 52 33 33
07450 - STA. MARGALIDA

CIAL. HNOS. ALOMAR, S.A.

C/. Miguel Ordinas, 35
Tel. Taller 52 33 77
Tel. Oficina 52 33 33
07450 STA. MARGALIDA

Ens ha arribat el correu

La importància de la nostra llengua.

L'altre dia parlava amb un company i la conversa anava sobre la importància que té el català per a nosaltres. Els nostres punts de vista discrepaven, ja que ell no li donava cap mena de significació ni comprenia que la llengua catalana fos la pròpia de les Illes Balears, i que, juntament amb la castellana, és l'idioma oficial, però el català és la nostra i per tant li hem de donar la importància que té, i sincerament pens que l'hem d'emprar sempre, i anar ajudant als castellano-parlants perquè es vagin esforçant per aprendre-la i emprar-la.

Sincerament crec que Santa Margarida no ha agafat tampoc consciència d'això, i fent una volta pels carrers del nostre poble, si que es poden veure els seus noms en català, però molts pocs rètols de negocis reciclats, i si en parles o ho comentes, la majoria de gent no li dóna importància, o bé "passa".

Jo voldria, des de la meua postura, donar una empena a tots els margalidans, perquè vagin agafant consciència de que ho podem fer tot en català i no passarà res, podem fer-hi les escriptures públiques i qualsevol altre document públic notarial, ens podem adreçar als Ajuntaments, Consells Insulars, a l'Administració de Justícia, etc.

Un altre tema del que la gent passa, és el de la normalització del nom de pila. Perquè Guillermo i no Guillem, Juan en lloc de Joan, Bartolomé i no Bartomeu. És tan sols una qüestió d'identitat, i pens que no s'ha de deixar per a més endavant, i si agafar la desició dels que en realitat saben que són mallorquins normalitzin el seu nom.

Cal fer un esforç per defensar el que és nostre i sempre tendrem la recompensa de saber cap a on anam.

Mallorquins, siau qui sou!

Guillem A. Crespí i Alemany

BAR CA'N SIGALO

Guillermo Femenías

C.M. Ordinas, 4 - Tel. 52 34 33 - Sta. MARGARITA

Ami compañero y amigo, Miguel Ferrer.

No lo podía creer, hasta que te ví, yacente y sin vida en tu propia casa, y no me duelen prendas en manifestar mi trastornación de aquellos momentos, y todavía me duele el alma de pensar en ello, hasta tal punto, que incluso ahora, después de varios días del triste desenlace, me parece un sueño, y a medida que vuelvo a la realidad me siento un poco deudor, contigo y conmigo mismo, y por ello dedicándote este recuerdo, pretendo en parte, pagar mi deuda.

Epilogar un suceso como este, es triste y doloroso, y aún más tratándose de un amigo. Me gustaría poder gloriarte como te mereces, si bien mi mente está confusa y consternada, y creo no

poder hacerlo. Apesar de conocerte hace muchos años, los últimos compartidos juntos en el trabajo, dan testimonio de cuantos elogios puedo dirigirte, todo el mundo sabía de tu generosidad, bondad y honradez, y quedó de manifiesto en la despedida del duelo de que fuiste objeto; pesames, coronas, esquelas, banda de música, etc. en una palabra Miguel, supiste vivir como un señor y morir como un caballero.

Todos sabemos de tus andaduras, de tus aficiones y de tu entrega hacia los demás, una extensa estela dejaste detrás de tí, ahí están los cazadores de perdiz con reclamo, de los que fuiste su presidente, la comisión de fiestas de la Beata, y tantos otros, que estoy seguro, que deberán pasar muchos años para que esta estela pueda ser borrada, todo ello amigo Miguel, son signos que enaltecen al ser humano.

Me gustaría tener unas palabras adecuadas que sirvieran de consuelo a tus seres queridos, que tan subitamente dejaste, a tu esposa, a tus hijos, a tus nietos, pero me embarga la angustia y no se que decir, estoy convencido de que seguirás existiendo para ellos y tu recuerdo será imborrable,

En esta última despedida Miguel, quizás me encuentres parco en palabras, se que mi vocabulario es pobre, pero estés allí donde estés, tienes que saber que aquí dejaste un amigo.

Descansa en paz, amigo Miguel, te lo deseamos de todo corazón, los que hoy, con lágrimas en los ojos, notamos tu ausencia.

Gabriel Fuster Ribot
Santa Margarida, febrero de 1992

Temps d'Església

Pàsqua

"Alegria per a tots"

Aquestes són les primeres paraules del pregó més antic, gojós i prometedor.

Pàsqua és per a Déu, i ha de ser també pels creients, el punt culminant de la Història, i pedra cabdal i incommovible del la fe, de l'esperança i llum inextinguible que en la olimpiada de la vida ens ha de guiar.

Si Pàsqua per a l'univers és un esclafit d'al·lèluyas, encara més és per a Mallorca, que, amb preludis de primavera, els més compartim el tiomf de Jesús, mitjançant la matinal i expressiva Processó, l'Eucaristia en torn a l'altar i la panada i el robíol a la taula de la família.

La resurrecció de Crist no sols l'hem de celebrar en la participació de la missa de tots els diumenges, sinó també en tots els aspectes de la vida.

Jesús vol que, espiritualment almenys, participem de la seva victòria i que la nostra vida sia un intent permanent de rebutjament del pecat i un constant esforç per enlairar-nos cap a la santedat que no és altra cosa que imitar a Jesús.

Que les festes sien per a tots dolces i saboroses com un exquisit crespell.

M.A.

Setmana Santa

Diumenge del Ram.- Benedicció de rams i missa.

Dijous Sant.- A les 7'30 de l'horabaixa, celebració de l'Eucaristia i seguidament processó. Divendres Sant.- A les 7'30 de l'horabaixa, celebració de la Passió del Senyor i seguidament processó. Disabte Sant.- A les 9 del vespre, Vigília Pasqual.

Diumenge de Pàsqua.- A les 11 processó i Missa Solemne.

Estat de comptes de la Parròquia durant l'any 1991.

Entrades	2.308.703 ptes
Sortides	1.569.311 "
Resten	739.492 "
Resten 1990	1.708.326 "
Total	2.447.818 "

En despeses per petites obres s'han gastat..... 513.738 ptes

Les obres de l'Església

A les hores que s'ha fet?

Reunions diverses per millor conèixer les obres necessàries a emprendre a la Parròquia i a la Rectoria. Entre aquestes reunions cal destacar la que fou compartida amb el Vicari General i Vicari Episcopal d'aquesta zona el mes de febrer passat, els esmentats

representants del Sr. Bisbe fóren informats de les gestions i dels projectes en gestió, a més de donar el seu vist i plau, oferiren un préstec a baix interès.

Volgueren deixar ben clar que és la comunitat cristiana de Santa Margalida la que ha de conservar, administrar i ordenar el funcionament del seu patrimoni.

Quan s'iniciaran les obres?

La demora en el començament és degut, sobretot, al temps d'hivern, poc propici per restaurar el cim del campanar. El projecte de la dita obra fou ofert en subasta a les empreses de construcció de la localitat. Sols la Constructora Torres es va presentar amb un pressupost d'uns dos milions de pessetes.

Dresprés del campanar es farà la nova teulada de la Rectoria.

L'import dels donatius entregats el 8 de Març del 1992 ascendeix a 642.000 pessetes, que són molt d'agrair com a resposta immediata a la campanya..

Ferreteria **GARAU** Drogueria

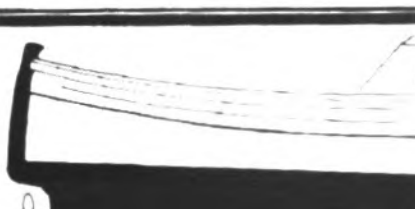

Ca'n Picafort
ISABEL GARAU, 27-b
tl. 85 05 24

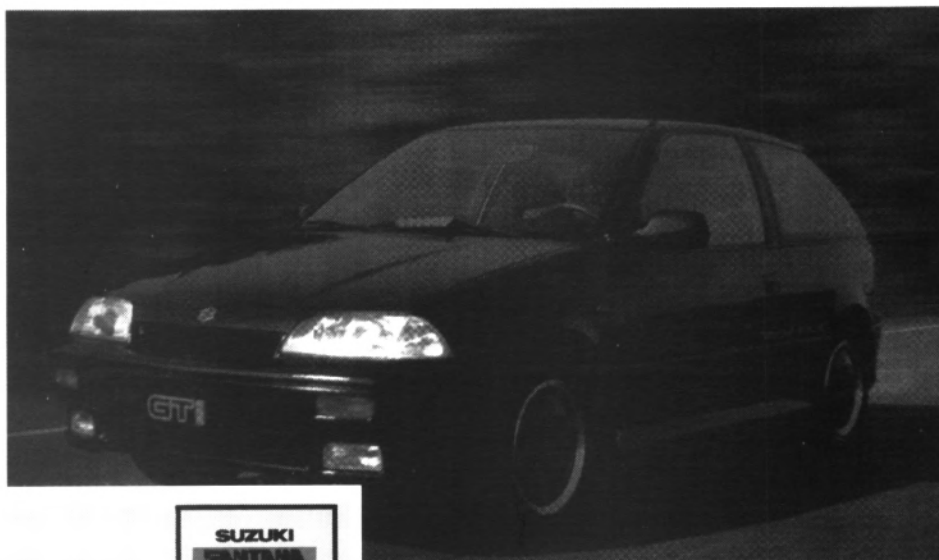
TITAN

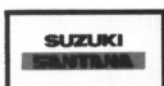

Santa Margarita
S'ABEURADOR, 10
tl-fx 52 34 75

NUEVO SUZUKI SWIFT GTI

CITROËN

AUTOS RIERA - QUETGLAS, C. B.

TALLER Y EXPOSICION:
Av. Ing. Feliciano Fuster, 10 Bajos
07450 SANTA MARGARITA
Tel. 52 38 01

EXPOSICION:
Ctra. a Santa Margarita, 17
07458 CA'N PICAPORT
Tel. 85 0180

TALLERES:
Ctra. a Santa Margarita, 15
07458 CA'N PICAPORT
Tel. 85 0180

CITROËN ZX "COCHE DEL AÑO EN ESPAÑA 1992".

Memòria sobre la Rectoria de Santa Margalida

Indubtablement, el tresor arquitectònic més important que conserva la vila de Santa Margalida és el seu magnífic temple construït a través dels segles amb l'ajud i tenacitat del poble margalidà. Emperò després del temple, la rectoria és una de les poques manifestacions arquitectòniques de l'antiga Vila que s'han conservat.

Consta per la història que la rectoria de Santa Margalida és una de les més antigues de Mallorca, puix es sap que la Vila ja era parròquia l'any 1248, segons la bul·la del Papa Innocenci IV d'aquella data. En document de 1404 consta que la parròquia tenia "una casa rectoral amb el seu pati i hort", que limitava per una part amb la carrera pública i per les altres tres parts amb les propietats de l'honor Vicens Genovard".

L'antiguitat de l'edifici de l'actual rectoria és molt difícil de determinar, ja que ha sofert successives i distintes reformes durant el pas dels anys. Una part pot ésser ben bé del segle XV.

L'entrada principal es troba en el carrer que actualment s'anomena de la Constitució, abans Calvo Sotelo i anteriorment Carrer de Sa Rectoria. La façana és riallera i genuïnament mallorquina. Portal ample, coronat amb un arc de mig punt, terrat de cresteria, rematat amb una creu antoniana. Aquesta façana i aquest terrat donen a la casa un aire de categoria indiscutible i d'autèntica mallorquinitat.

L'ampla portalada serveix d'entrada a un vestíbul amb sostil de bigues travessades per una jàssera. Aquest vestíbul molt ben decorat, acaba amb un arc que el separa d'una clastra descoberta que és la part més digna de notar de la casa. A cada costat de l'arc s'hi han col·locat mosaics de rajoles mallorquines que daten del segle XVII, els quals estan posats dins una endinsada de les parets. El paviment del vestíbul va ésser restaurat amb pedretes d'estil netament mallorquí.

La clastra airosa i assolellada, constitueix el centre vital de la casa

on hi ha cossiols de verdes plantes que contrasten el seu color vital amb la fosca pàtina de les pedres velles.

A un angle de la clastra es conserva una creu de camí traslladada a la Rectoria durant la Primera República. Vora aquest mateix angle, adossada a la paret, hi ha una escala que condueix a una gran sala on l'actual Rector està habilitant l'arxiu parroquial i un museu, on es puguin conservar i mostrar diversos objectes de considerable valor. L'arxiu parroquial que es vol ordenar, conté fondos considerables en quantitat i qualitat. La intenció del Rector actual és la de guardar i arxivar tot allò que tenguí un interès local, amb la col·laboració d'altres institucions que vulguin promoure la cultura del nostre poble.

És una gran sala rectangular on s'hi troben reunits llibres antics, plegamins, documents, creus antigues de fusta, estandarts que s'utilitzaven a les processons i algunes imatges de sants i àngels.

La casa rectoral està estesa per la planta baixa, formant un conjunt

harmònic que com la resta de l'edifici venerable, mereix tot l'esforç per conservar-lo. La dita planta baixa a més de les dependències pròpies per habitatge del rector i familiars, conté dues sales en bastant bon estat que poden ésser aprofitades per ensolcar inquietuts de tipus cultural que poden fer un gran bé als fills de Santa Margalida.

L'edifici comença a degradar-se per la part superior. Hi ha diversos porxos sota la sotilada que es troben en un estat deplorable i necessiten urgentment reforços i altres adobs pels quals l'església de Santa Margalida no es sent capacitada econòmicament d'enfrontar. És per això que es fa necessari que les instàncies superiors de la nostra Illa ajudin a conservar un patrimoni arquitectònic que si es perd, ja no es podrà recuperar mai més.

M'atreveixo a suggerir que pel valor arquitectònic i històric aquest edifici mereix ésser declarat monument d'interès històric.

Joan Francesc March
La Vila, Gener 1991

Evolució Socio-econòmica de Santa Margalida

(continuació)

Per Antoni Màs

Durant els segles XVII i XVIII no s'observen canvis significatius. Els conreus predominants continuen essent els cerealístics tot i que es dona una gran puja del conreu dels llegums durant el segle XVIII, que esdevindrà una alternativa a la dieta alimentícia basada sobretot en els blats i altres cereals.

Durant el segle XVII, sobretot a la primera meitat, són comuns les notícies de la manca de blat. La pressió demogràfica, la distribució de la terra, el pes dels censals i el de les exaccions feudals; propiciaven que la dependència dels conreus cerealístics esdevingués realment angoixosa. Sovintejaven les compres per als habitants del terme, per a l'alimentació o per a la sembra que solien causar alhora l'encarregament de censals sobre les arquas municipals. La universitat o ajuntament dedicava les rendes que obtenia de les comunes i de les pastures a la compra de blat, i a vegades allò que es collia a les comunes es repartia entre els pobres de la Vila. A tall d'exemple poden servir aquestes cites documentals:

El 1606 es demanava "el permís de prendre lo or i argent de los moradores de la Vila" per tal de comprar queviures. El 1607 es manà que a la Parròquia es fes cremar "la llàntia del Corpus i fer cantar goig per a implorar aiguaper a los sembrats". El 1649 es recolliren 150 quarteres de blat "per repartir a los pobres per acabar de sembrar".

Els grups més pobres de la comunitat -és a dir la majoria de la població- només es podien proveir de productes bàsics, com ara la llenya -indispensable entre altres coses per fer foc o pastar- de les comunes on també hi pasturaven els bestiaris i s'hi podia caçar. La universitat hi establia a censollogava troços de garriga en forme de rotes, única forma d'accés a la terra

per a molts de margalidans per tal d'assegurar-ne la seva subsistència. El 1601 s'acorda que part de "les rotes comunes de la Vila sien partides i dividides a quarterades assenyalant cada quarterada per si i que no es puga arrendar si no de una a una" d'aqueixa manera es volia evitar que "hi hagués persona que pusca tenir més de una quarterada perque los pobres de la Vila tinguén remei".

Era freqüent que els roters i petits posseïdors se'n duguessin terra per enriquir el sol de les seves terres o el de les rotes on arrabassaven la garriga. Sembla -per les denúncies dels jurats de Santa Margalida- que fins al punt d'arrassar les comunes. A un consell (sessió plenària) es denunciava "que los roters se n'aporten terra de la garriga i llenya i que destrossen la comuna de llenya" demanant-se "Que los fassen mandats no se n'aportan més llenya i ningú particular no se'n porta terra per a femar les seves terres". Es resolgué limitar l'aprofitament de la comuna decidint-se "que no sia ninguna persona de la vila que gos ni presumisca portarse'n terra de la garriga

per fems en pena de 3 lliures per quiscuna vegada hi serà trobat" i que se'n duguessin llenya "sols per pastarlo que serà necessari i sinó que prenguin llenya de los mitjans que son en les rotes i que pogessin prendre de terra lo que hauran menester per fer obra i no per altra cosa".

La població romana estancada entorn dels 2.000 habitants en emigrar durant el segle XVII prop de 400 persones a València, després de l'expulsió dels moriscos. Aquesta emigració coincideix amb els conflictes i plets de la universitat (ajuntament) de Santa Margalida amb els Comtes de Santa Maria de Formiguera, el famós Comte Mal i d'altres senyors de cavalleries que, segons les fonts de l'època, agreujaren la situació dels petits posseïdors i jornalers.

"Per tenir lo noble donzell Ramon Çafortesa certes cavalleries en lo terme de la dita Vila... ell i sos auditors sempre han procurat voler ampliar aquella... la que ningun senyor de cavalleries ha mai intentat en lo present regne de Mallorca, per lo qual essent dita vila (Santa Margalida) real i marítima i de gran consideració, per ser defensa d'un port de mar, és causa de que ninguna persona del present regne se vol poblar en dita vila i los habitants de dita vila de cada dia se'n van d'aquella despoblant... i haver-hi moltes terres que estan sense conrar".

"La experiència ha demostrat que dita vila se's despoblada per causa de dit Conde i si tal se permetia (que obtingués la jurisdicció que demanava) s'havia d'acabar de despoblar per que no hi ha natural algú que no deixàs aquella i sos bens sols per no estar baix de la jurisdicció del dit Conde".

(Continuarà)

**Muebles
Payeras CB**

Muebles todos los estilos
Muebles a medida
Muebles cocina
Cortinajes - Tapicería
Alfombras - Lámparas

expert

ELECTRODOMESTICOS

Plaça de la Vila, 15
Teléfono 52 30 79 Fax 52 30 34
SANTA MARGARITA (Mallorca)

Via Suiza, 60 (Frente Gasolinera)
Teléfono 85 10 97
CA'N PICAFORT (Mallorca)

BANCA MARCH

Passeig des Pouàs, 1 - 07450 SANTA MARGALIDA

ALMACENES

Galmés, s.a.

DISTRIBUCION PAPELERIA
MATERIAL ESCOLAR Y ESCRITORIO
REGALO INFORMAL
ARTICULOS NAVIDAD Y CARNAVAL

Calle Miguel Ordinas, s/n
Teléfono 52 31 33 - Fax 52 36 18
07450 - SANTA MARGARITA (Mallorca)

CAVAL
GESTION E INFORMATICA S.L.

**VENTA ORDENADORES
SUMINISTROS INFORMATICOS
CLASES DE INFORMATICA
CONTABILIDAD - DECLARACIONES
IMPRESORAS**

Mobles ESCA S.A.

COMEDORES
DORMITORIOS
TRESILLOS
MUEBLES AUXILIARES
MUEBLES COCINA
MUEBLES A MEDIDA
FABRICACION PROPIA
CARPINTERIA EN GENERAL

STA. MARGARITA
(MALLORCA)

C/ M. ORDINAS 31-33
TEL. 52 31 45

Plaça S' Aberrador, 12
07450 - Santa Margarita
Tel. (971) 52 38 34
FAX (971) 52 39 80

Deport Margalidà

El Club de Futbol, C. D. Margaritense, un club amb una història llarga i destacada dins el món del futbol mallorquí que fins i tot va arribar a militar en categoria nacional, avui es troba en una posició més modesta dins la categoria de Primera Regional, ocupant un lloc a la part mitjana alta de la classificació. La Plantilla sota la direcció de l'entrenador, Jaume Mascaró, està composta dels següents jugadors: Joan Reus, Tomeu Gili, Llorenç Riera, Toni Fernandez, Pedro Galmés, Tomàs Puigserver, Jaume Campomar, Jaume Ribot, Jaume Ordines, Joan Gayà, Guillem Massanet, Enric Darder, Guillem Soler, Tomeu Florit, Josep Canals, Joan Segura, Guillem Carbonell i Mateu Pou.

Cal destacar que dels components de la plantilla, un bon grapat d'ells són margalidans.

El club de futbol C. D. Margaritense té també, i gràcies a un grup de pares dels jugadors, un quans equips de futbol base. Avui volem donar a conèixer els components de l'equip de categoria Infantil de Segona Regional.

L'entrenador és Pedro Nadal i els jugadors: Joan Ordinas, Pedro Lull Gayà, Joan M. Tur Figueruelo, Joan Cladera Rosselló, Pedro Rosselló Alemany, Gabriel Mestre Rigo, Jaume Calvó Velasco, Bartomeu Torrens Picó, Joan Ramis Riera, Carlos Jaime Colomar, Jaume Bauzà Grimalt, Francisco J. Capó Caballero, Juan A. Jaime Colomar, Damià quetgles Bunyola, Gaspar Estelrich Jaume, Juan José de la Cruz

Darder i Juan José Molona del Monte.

En l'actualitat ocupen un lloc destacat a la taula classificatòria.

Nova junta directiva de la Peña Madridista

La junta directiva de la Peña del Real Madrid va presentar la dimissió, la qual fou acceptada per l'assemblea de socis a la vegada que es va elegir la nova junta formada pel següents membres:

President: Gerardo Rodríguez, Vicepresident Primer: Miquel Matas, Vicepresident Segon: Gabriel Vives, Tresorers: Josep Ferrer i Miquel A. Moll, Secretari: Bartomeu Nadal i dotze membres més que, amb la categoria de vocals conformen la totalitat de la junta directiva.

El local social de la Peña es troba en el primer pis del Bar Arachu de Santa Margalida, en breu temps es pensa

montar una pantalla gegant per veure els partits de futbol. La penya té entre els seus projectes adquirir un nou dinamisme organitzant varis actes entre els 120 socis en que compte.

L'altra Peña esportiva de la Vila, La Peña del Barça, ha traslladat la seva seu social a la Plaça de la Vila i concretament a la Granja-Bar Calafat que, amb l'instal·lació d'una pantalla gegant, es veu cada dia de partit pro concorreguda, sobretot quan juga el Barça.

La Peña compte amb un equip de futbol que milita en la categoria de Futbol d'empresa juntament amb Construccions Pastor. Així mateix organitza viatges per veure jugar el Barça en viu i s'espera treure un estand a la Fira, com ja s'ha fet altres anys.

HONDA®

MAQUINARIA Y MOTONAUTICA

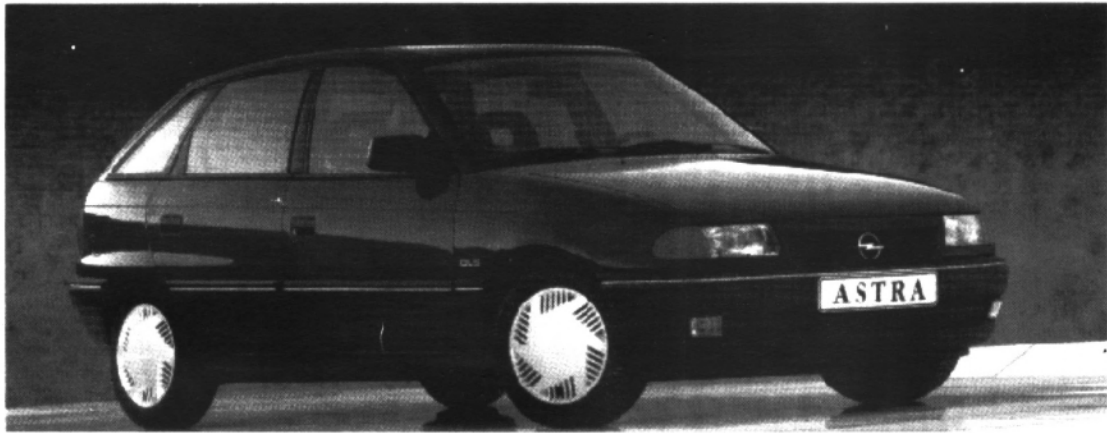
Demostración sin compromiso - Servicio post venta garantizado
La más amplia gama del mercado

JUAN SEGUI

C/ Miguel Ordinas, 26 - Tel. 52 32 21 - STA. MARGALIDA
C/ Colón, 42 - CA'N PICAFORT

motor la vila, s.l.

OPEL ASTRA.
UNA GENERACION POR DELANTE

SERVICIO OFICIAL

Miguel Ordinas, s/n.- Tel. 52 39 04 - Santa Margarita

**A su servicio con todas nuestras
energías.**

Gesa
Gas y Electricidad SA